

Munstroa

**Oihane Larretxea
de la Granja**

Haiek ernaldtu zuten munstroa eta haiek elikatu zuten, munstroak goserik ez zuen arren, gaitz larri baten lehen sintomak erakusten hasi bazen ere. Eta orain munstroa haiek baino handiagoa denean, indartsuagoa, harekin zer egin ez dakitela daude. Eritasunaren minak arintzeko morfina pixka bat dosifikatu edo dietan jarri. Munstroarekin akabatzea ez da aukera bat, inondik inora, munstroak aberats egin dituelako eta badaezpada komeni delako bizirik mantentzea.

Zerri guztiei ailegatzen zaie beren San Martin eguna eta munstroari ere bere garaia helduko zaiola nago. Eta munstroaren atzetik beste batzuei. Azken urteetan ikusi ditugu Donostian gehiegikeriak, bizilagunen kontrako presioak etxebizitza utz zezaten zein legez kanpoko maniobrak. Dena negozioaren ize-nean. Bidean zer edo, are larriago, nor zapaldu berdin zitzaiela.

Hotelak txurroak bezala, lokalak han eta hemen alokatu/erosi eta taberna kateak egin. Paradoxikoa, baina munstroarentzat tarta handiegia dela tamaltzen

ari dira orain, eta goserik ez duela. SOS dei bat zabaldu dute, tartean negozio gizon jakin batzuek, zuzeneko dirulaguntzak eskatzeko. Justizia poetikoa?

Bitartean, hiria betiko negozioak galtzen ari da. Gure ondarea, gure historia. Alde Zaharreko Estrada espartin denda, kasurako. Bihotza apurtuta eta zalapartarik egin gabe jaisten ari dira halako pertsianak, hamarkadatan apaltasunez eta gogor lan egin ondoren. Non daude zuzeneko laguntzak horientzat? Batzuen duintasuna munstroa baino handiagoa da, besteen lotsa hark irentsi zuen. •

CAF, gero eta estuago

Koldo Sagasti

Urtebete luze pasa da 2019ko abuztuan CAF enpresak Jerusalemgo tranbiaren bigarren lerroa eraikitzeko kontratua esleitu ziotela jakinarazi zuenetik. Ordurako, hamaika eragilek gaitzetsia zuten proiektu polemiko horretan parte hartzeko aukera; lehena, Beasaingo faktoriako langileen batzordea bera. Beharginen ordezkariak hilabete batzuk lehenago kaleratu zuten manifestua zeinean konpainiako zuzendaritzari proiektutik erretiratzeko eskatu eta nazioarteko legedia urratzen duen azpiegituraren eraikuntzan parte ez hartzeko borondatea azaldu zuten. Izan ere, trenbide horrek Jerusalem Ekialdean kokatutako koloniak hirigunearekin

lotu eta azpiegitura iraunkor batez hornituko ditu ilegalki okupatutako eremuak; eta horrek talka egiten du, besteak beste, Genevako Itunarekin.

Urtebete luzean proiektua ezbaian jarri duten mugimendu asko gertatu dira. Sonatuenak Shapir eta Bank Hapoelim konprometitzen ditu, CAFen bazkideak trenbidea eraikiko duen enpresa paratzerakoan. NBEk 2020ko otsailean kaleratu zuen Palestinako okupazioarekin aberasten diren enpresen zerrenda, eta bertan CAFen negozio kideak agertzen dira. Zerrenda datorren otsailean errebisatuko da eta presioak daude Beasaingo konpainia ere bertan ager dadin. Gainera, Euskal Herrian 75 gizarte eragilek baino gehiagok abian jarritako kanpaina mun-

du osora zabaldu da, besteak beste Norvegiara, non konpainia gipuzkoarra kontratu mamitsuak eskuratzeko lehian dabilen. Norvegiako Sindikatuen Konfederazioko zortzi sindikatu nagusiek kanpaina bat hasi dute CAFen aurka boikota eskatzeko.

Urtebete luzean CAFeko zuzendaritzak ez entzunarena egin die zentzuz jokatu eta nazioarteko legediari men egin diezaion eskatzen dioten ahots guztiei. Euren harropuzkerian inpunitate osoa dutela pentsatu dute, baina zirkulua gero eta estuagoa da haien inguruan. Eta datorren azaroaren 28an horixe gogoraziko diegu Euskal Herri osoan tokian tokiko mobilizazioetan. Oraindik garaiz daudela apartheidaren trenetik jaisteko. •